

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

Дарси
бисту якум

Мавонеъи шинохт; Тақлид
аз золимон (1)

Саҳ 63 то 66

Мавонеси шинохт; Тақлид аз золимон (1)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

То инчо се навъ аз анвоъи панҷгонаи тақлид ки дар миёни мусалмонон ривоч дорад, таъйин шуд. Навъи)

[Чаҳорум; Тақлид аз золимон]

(Ба маънои пайравӣ бидуни далил аз касоне аст ки ба худ ё ба мардум зулм мекунанд, ҳар чанд муҳимтарин мисдоқи онон, ҳокимони золим ҳастанд, балки чи басо мурод аз <<Золимон>> дар инчо ҳамонон бошанд; Чароки ҳар чанд унвони <<Золимон>> ҳар золимеро шомил мешавад, вале инсирофи он дар вақти итлоқ ба ҳокимони золим аст; Бо таваҷҷуҳ ба инки онон аз як сӯ ба далили султае ки бар мардум доранд зулми бештаре дар ҳаққи онон мекунанд ва аз сӯи дигар зулмашон ҷанбаи умумӣ дорад ва кулли ҷомеъаро таҳти таъсир қарор медиҳад. Устозунал Мансур дар ташриҳи ин навъ аз тақлид мефармояд;) **Яке дигар аз гунаҳои ройиҷи тақлид** (дар миёни мусалмонон), **пайравӣ аз гуфта ва кардаи золимон аст; Чароки бисёри аз мусалмонон** (аз баъди Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам то кунун), **аз ҳокимони золими худ** (аз банӣ Умая ва банӣ Аббос гирифта то ҳокимони кунунӣ) **пайравӣ мекунанд** (то ҷойе ки гуфта шудааст: «الناس على دين ملوكهم»); Яъне мардум ба дини ҳокимонашон ҳастанд), **дар ҳоле ки ҳокимони золимашон** (ҳар чанд ба иқтисои шаҳодатайн мусалмон бошанд), **аз як сӯ бо лиҳози мабной машруъият дар Ислоҳ** (ки дар оянда ба он мепардозад), **мучоз ба ҳукумат нестанд** (чароки мабной машруъият дар Ислоҳ, изни Худованд аст ва Худованд ба ҳукумати золим изн надиҳад) **ва аз сӯи дигар, ба иқтисои золим буданашон, бар тибқи ақл ва шаръ ҳукумат намекунанд** (чароки агар бар тибқи ақл ва шаръ ҳукумат мекарданд золим шумурда намешуданд; Бо таваҷҷуҳ ба инки зулм иборат аз амал бар хилофи ақл ва шаръ аст. Зимнан мефармояд <<Ақл ва шаръ>> ба хотири инки қубҳи зулм ва зарурати адолат, ҳам ҳукми мустақилли ақли аст ва ҳам ҳукми сариҳи шаръи ва аз ин ҷиҳат, мумкин аст ҳокиме муташарреъ набошад, вале оқилона ҳукумат кунад ва аз ин ҷиҳат одил шумурда шавад;

Мавонеъи шинохт; Тақлид аз золимон (1)

Чунонки бархӣ ҳокимони ғайри мусалмон ба адолат муваззаф шудаанд, ҳар чанд ҳақ он аст ки ин тавсиф, ҳолӣ аз тасомух нест; Чароки адами пазириш ва иҷрои Ислому, ба зоти худ зулм аст ва қаҳран сабаби тарки бархӣ аҳкоми умумии Худованд мешавад ки зулм ба шумор меояд ва аз ин ҷиҳат метавон гуфт ки Ислому барои таҳаққуқи адолат шарт аст. Ба ҳар ҳол, шаръ ҳам ба ҳурмати зулм ва вучуби адолат иршод карда ва масалан фармудааст: **﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾** (Наҳл/90); **<<Ҳароина Худованд ба адолат амр мекунад>> ва бо ин васф** (ки ҳокимони золим бар тибқи ақл ва шаръ ҳукумат намекунанд), **пайравӣ аз онон ба иқтизои ақл ва шаръ вочиб нест, балки** (билакс) **ба таври ҳатм ҳаром аст; Зеро** (аввалан) **касоне ки ҳаққи ҳукумат надоранд, таъбан ҳаққи пайравӣ низ** (бар мардум) **надоранд** (чароки ҳаққи пайравӣ, лозими ҳаққи ҳукумат аст ва вақте малзум мунтафӣ бошад лозим низ мунтафӣ аст) **ва** (сониян) **пайравӣ аз онон, бо тавачҷух ба муҳолифаташон бо ақл ва шаръ, бо пайравӣ аз ақл ва шаръ муҳолиф аст** (чун хоста ё нохоста ба муҳолифат бо ақл ва шаръ меанҷомад) **ва ин аз масоъили возеҳ ва зарурӣ аст** (яъне масоъиле ки бо камтарин таъаммул идрок мешаванд ва аз мусаррахоти Қуръон ба даст меоянд); **Чунонки Худованд ба рӯшанӣ фармудааст:** **﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾**¹; **<<Ва ба касоне ки зулм мекунанд нагаройид ки шуморо оташ мегирад ва ҷуз Худованд сарпарстоне надоред ва он гоҳ ёрӣ нахоҳед шуд>>** (бо тавачҷух ба инки <<Гаройиш ба золимон>> аъамм аз пайравии онон аст ва пайравӣ онон болотарин дараҷаи гаройиш ба онон маҳсуб мешавад) **Ва фармудааст:** **﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾**²; **<<Ва аз хоҳишҳои гурӯҳе ки пештар гумроҳ шуданд ва бисёриро гумроҳ карданд ва аз миёнаи роҳ гум шуданд, пайравӣ накунед>>** (ва ин сариҳи дар адами ҷавози пайравӣ золимон аст ки худ гумроҳанд ва бисёриро гумроҳ кардаанд, агарчи мусалмон бошанд) **Ва фармудааст:** **﴿وَلَا تُطِيعُوا مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾**³; **<<Ва аз касе ки дилашро аз ёдамон ғофил кардем ва ҳавои худро пайравӣ кард ва кораш зиёдаравӣ буд, фармон набар>>** (ва ин сариҳи дар адами ҷавози итоъат аз касе аст ки аҳли ғафлат аз ёди Худо ва табиъатан аз ҳавои нафс ва ифрот дар умур аст, агарчи мусалмон бошад)

1. Ҳуд/ 113.

2. Моъида/ 77.

3. Қаҳф/ 28.

Мавонеси шинохт; Тақлид аз золимон (1)

Ва фармудааст: «وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ»;¹ <<Ва аз роҳи муфсидон пайравӣ наkun>> (ва ин низ дар ғояти сароҳат аст) **Ва фармудааст:** «وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَغْلِبُونَ»;² <<Ва аз роҳи касоне ки намедонанд, пайравӣ наkunед>> (ва ин сариҳи дар адами ҷавози пайравӣ аз ҷоҳилон аст, агарчи мусалмон бошанд) **Ва фармудааст:** «وَلَا تُطِيعْ مِنْهُمْ أَيْمًا أَوْ كَفُورًا»;³ <<Ва аз онон ҳеч гуноҳкор ё носипосеро итоъат наkun>>! (Ва ин сариҳи дар адами ҷавози итоъат аз ҳар гуноҳкор ё носипосе аст ки зоҳиран шомили ҳар ғайри маъсуме мешавад; Чароки ҳар ғайри маъсум кам ё беш гуноҳкор ё носипос аст ва бо ин васф, далолати ин оёт бар адами ҷавози итоъат аз ғайри маъсум баъид нест); **Балки итоъат аз ононро узри бадтар аз гуноҳи дӯзахиён (яъне узре ки на танҳо муваҷҷаҳ нест, балки худ гуноҳӣ бузурғтар аст) ва мояи ҳасрат ва надоматашон дар охират шумурда ва фармудааст:** «وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ؛ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَاهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا»;⁴ <<Ва гӯянд: Парвардигоро! Мо аз саркардагон ва бузургонамон итоъат кардем, пас онон моро гумроҳ карданд; Парвардигоро! Ононро дучандон азоб бидеҳ ва ононро лаънатӣ бузурғ kun>>! (Ва рӯшан аст ки бо ин ҳисоб, итоъат аз ҳокимони золим наметавонад ҷойиз бошад; Чароки анҷоми кори ҷойиз муставҷиби азоб нест. Лизо воқеъан аҷиб аст ки боварии сад дар сад муҳолиф бо ин оёти сариҳи Қуръон дар миёни мусалмонон шакл гирифтааст; Чунонки устозунал Мансур таҳти унвони)

[Адами вучуби итоъат аз ҳокимони золим]

(Аз ин бовари зидди Қуръонӣ изҳори таъҷҷуб карда ва фармудааст:) **Бо ин ҳол, аҷиб аст ки бисёрӣ аз мусалмонон, аз садаҳои нахустини Исломӣ, ба дунболи ҳокимият ёфтани Умавиён (дар соли 41 ҳиҷрӣ) ва таҳти таъсири таблиғоти онон (ки худ золим буданд ва ночор итоъат аз ҳокимони золимо таблиғ мекунанд), пайравӣ аз ҳокимони золимашонро вочиби (шаръӣ) ва ақидаи аҳли суннат ва ҷамоъат донистаанд ва бо истинод ба бардоштӣ ғалат (яъне номаъқул) аз чанд хабари воҳид (яъне заннӣ ва ғайри мутаваҷҷиҳ) ва муъориз бо сарехи Қуръон (монанди хабари «من يطع الأمير فقد أطاعني و من يعص الأمير فقد عصاني»;** <<Ҳар кас аз ҳоким итоъат кунад аз Ман итоъат карда ва ҳар кас аз ҳоким нофармонӣ

1 . Аъроф/ 142.

2 . Юнус/ 89.

3 . Инсон/ 24.

4 . Аҳзоб/ 67 ва 68.

Мавонеъи шинохт; Тақлид аз золимон (1)

кунад аз Ман нофармонӣ кардааст>> ва хабари «تسمع و تطيع و إن كان عبداً حبشياً»;
 <<Мешунавед ва итоъат мекунед агарчи ғуломӣ ҳабашӣ бошад>> ва
 хабари «اسمعوا و أطيعوا فإنما عليهم ما حملوا و عليكم ما حملتم»;
 <<Бишнавед ва итоъат кунед чароки онҳо масъули кори худашон ҳастанд ва шумо масъули кори
 худатон ҳастед>> ва хабари «إذا رأيتم من ولا تكلم شيئاً تكرهونه فاكرهوا عمله و لا تنزعوا يداً من طاعة»;
 <<Ҳаргоҳ аз ҳокимони худ чизе дидед ки хуш намендоред амали ӯро
 хуш надоред вале даст аз итоъат барнадоред>>), **исрор доштаанд ки
 салби ҳокимияти онон** (аз тариқи азли онон ё хуруҷ бар онон), **ҳар чанд
 муҳолифаташон бо ақл ва шаръ зоҳир бошад** (модоме ки мусалмон
 бошанд), **ҷойиз нест, дар ҳоле ки ин мусталзими вучуби муҳолифат бо
 ақл ва шаръ аст ки муҳол аст** (яъне ҳурмати салби ҳокимияти золимон,
 бо вучуби муҳолифат бо ақл ва шаръ мулозима дорад ки таноқуз маҳсуб
 мешавад); **Бо тавҷҷуҳ ба инки ҳокимияти золимон, бидуни итоъат аз
 онон мумкин нест** (чун ҳокимияти онон натиҷаи итоъат аз онон аст),
дар ҳоле ки онон ба иқтизои золим буданашон, (мустақим ё ғайри
 мустақим) **бар ҳилофи ақл ва шаръ ҳукм меронанд ва бо ин васф,
 вучуби итоъат аз онон бо вучуби итоъат аз ақл ва шаръ, зиддият
 дорад ва қобили ҷамъ нест** (тавзиҳ онки итоъат аз ақл ва шаръ воҷиб
 аст, дар ҳоле ки ҳокимони золим бар ҳилофи ақл ва шаръ ҳукм мекунад
 ва бо ин васф, агар итоъат аз онон воҷиб бошад, итоъат аз ақл ва шаръ
 наметавонад воҷиб бошад. Албатта мудофеъони итоъат аз ҳокимони
 золим иддаё мекунад ки итоъат аз ононро дар мавориди ҳилофи ақл ва
 шаръ воҷиб намендонанд, вале аввалан торих шаҳодат медиҳад ки инон
 дар мавориди ҳилофи ақл ва шаръ низ итоъат аз ҳокимони золимо тарк
 накардаанд ва ба баҳонаи вучуби итоъати онон, ҷиноъти фаровонеро
 муртакиб шудаанд ва сониян ҳамаи аъмоли ҳокимони золим, мустақим
 ё ғайри мустақим зулм маҳсуб мешавад ва ба истилоҳ ё <<Зулм>> аст ва
 ё <<Зулмӣ>>; Бо таваҷҷуҳ ба инки ҳокимони золим бидуни изни шаръӣ
 ҳукм мекунад ва бо ин ҳисоб, ҳамаи тасарруфоташон дар амволи мардум
 ва умури онон ғайри машруъ аст агарчи сурати машруъе дошта бошад;
 Монанди додани садақа аз моли дудӣ ки ҳар чанд сурати он машруъ
 аст, вале золимона маҳсуб мешавад; Чароки додани садақа аз моли дудӣ
 ҷойиз нест. Бинобарин, пайравӣ ҳеҷ як аз аъмоли ҳокимони золим ҷавоз
 надорад. Ба илова, касирӣ аз аҳкоми ҳокимони золим бар ҳилофи ақл ва
 шаръ аст, балки аксари аҳкоми онон мунтабиқ бар ақл ва шаръ нест ва бо
 ин ҳисоб, таҳсиси вучуби итоъати онон ба мавориди муҳолиф бо ақл ва

Мавонегӣ шинохт; Тақлид аз золимон (1)

шаръ, тахсиси касир балки аксари аст ки мустаҳчан маҳсуб мешавад ва аз ҳақим баъид аст; Зеро монанди ин аст ки бигӯйед: Аз дастуроти ҳоқими золим итоъат кун магар аз аксари онҳо! Ин дар мақоми амал ва ҳавзаи корбурди аст, вале дар мақоми назар ва ҳавзаи бунёдин мефармояд:). **Бал рӯшан аст ки итоъат аз ҳоқими золим, ба иқтизои тазодди зулм ва адл, бо итоъат аз ҳоқими одил ки Худованд аст, зиддият дорад** (яъне аз лиҳози мантиқӣ, робитаи <<Итоъат аз ҳоқими золим>> бо <<Итоъат аз ҳоқими одил>>, тазод маҳсуб мешавад ва бо ин ҳисоб, ҷамъи он ду бо ҳам имкон надорад ва аз онҷо ки Худованд ҳоқими одил аст, метавон гуфт ки итоъат аз ҳоқими золим бо итоъат аз Худованд зиддият дорад. Бинобарин, мусалмон ё бояд аз Худованд итоъат кунад ва ё аз ҳоқими золим ва муҳол аст ки аз ҳарду итоъат кунад; Чароки нисбати он ду бо ҳам тазод аст) **ва табъан тасбити ҳоқимияти ӯ** (яъне ҳоқими золим), **мусталзими нафӣи ҳоқимияти одил яъне Худованд аст** (чун нисбати он ду бо ҳам тазод аст ва тасбитӣ яке бо нафӣи дигарӣ мулозима дорад; Бинобарин, касе ки ҳоқимияти золимеро ибқоъ мекунад, хоста ё нохоста аз ҳоқимияти Худованд ҷилавгирӣ мекунад) **ва бо ин васф, мунтасаб кардани ташриъи он** (яъне ташриъи вучуби итоъат аз ҳоқимони золим ва тасбити ҳоқимияти онон) **ба Худованд, мунтасаб кардани ташриъи қабих ба ӯст ки ифтирои бар ӯ шуморида мешавад;** (чароки ташриъи қабаҳ тавассути Худованд муҳол аст) **Чунонки фармудааст:** **﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً ۖ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۖ اتَّقُوا اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾**¹; **<<Ва чун кори зиште мекунанд мегӯянд: Падаронамонро бар он ёфтаем ва Худованд моро бар он амр кардааст! Бигӯ бегумон Худованд ба кори зишт амр намекунад, пас оё бар Худованд чизе мегӯйед ки ба он илме надоред?!>>** (Ин дақиқан забони ҳоли қоъилони ба вучуби итоъат аз ҳоқимони золим аст); **Чунонки аҳли ҳадис, пайравӣ аз ҳоқими золим ки кори зишт астро ақидаи салаф ва мутаъаллиқи амри Худованд медонанд** (яъне мегӯянд ки саҳоба, тобеъин ва атбоъи тобеъинро бар ин ақида ёфтаем ва Худованд моро ба он амр карда) **ва ин айни чизе аст ки Худованд онро бо сароҳат** (дар ин ояи шарифа) **нафӣ карда ва ифтирои бар худ шумрдааст, то ҷоёе ки шояд эътиқоди ба он баъд аз ин тасриҳ, қалби Ислом** (яъне воруна кардани он) **ва хуруҷи аз он** (аз боби иртидод ё нифок) **бошад** (бинобарин, қуфри касе ки мӯътақид ба

1 . Аъроф/ 28.

Мавонеъи шинохт; Тақлид аз золимон (1)

вучуби итоъат аз ҳокими золим бошад монанди куфри касе ки мӯътақид ба вучуби яке аз муҳаррамоти Қуръонӣ аст, холи аз вачҳ нест).

Ба илова, мусаллам (яъне мавриди қабули ҳамаи мусалмонон) аст ки ғарази Худованд аз ташриъи (аҳкоми Ислом), таҳаққи адолат дар миёни мардум буда; Чунонки фармудааст: **﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾**¹; **<<Ҳароина фиристодагонамонро бо рӯшаниҳо фиристодем ва ба ҳамроҳашон китоб ва мийзон нозил кардем то мардумон ба адолат бархезанд>>**, дар ҳоле ки мусалламан ҳокимияти золимон, (аз он ҳайс ки зулм мекунанд ва зулм зидди адолат аст) монев аз таҳаққи адолат дар миёни мардум аст ва бо ин васф, ташриъи итоъат ва ибқоъи он (яъне итоъат ва ибқоъи ҳокимияти золимон), ноқизи ғарази Худованд аз ташриъи (аҳкоми Ислом) аст ки таноқуз дар ташриъи ӯ шумрада мешавад ва мумкин нест (чун ба ин маъност ки Худованд аз як тараф таҳсили адолатро вочиб карда ва аз тарафи дигар муқаддамаи онро ҷойиз надонистааст); Чунонки фармудааст: **﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَّانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾**²; **<<Оё пас дар Қуръон андеша намекунанд?! Дар ҳоле ки агар он аз назди ғайри Худованд буд ҳатман дар он ихтилофи бисёре меёфтанд>>**! (Бинобарин, чунин ихтилоф ва танокузе наметавонад дар Қуръон вучуд дошта бошад ва ногузир аз кисаи аҳли ҳадис баромадааст!)

Вонгоҳе рӯшан аст ки ҳокимияти золимон, ҳтто агар мусталзими муҳолифати итоъат кунандагонашон бо ақл ва шаръ набошад (ба ин тартиб ки тафсили мавҳуми қоъилони ба он воқеъият дошта бошад ва адами итоъат аз ҳокимони золим дар мавриди ҳилофи ақл ва шаръ фарзи саҳиҳе дошта бошад), дастикам мусталзими муҳолифати ҳудашон (яъне ҳуди ҳокимони золим) бо ақл ва шаръ аст (чароки ин ҳокимият, ононро мутамаккин аз зулм кардааст) ва бо ин васф, ибқоъи он, агарчи бидуни итоъат аз онон дар мавриде ки бо ақл ва шаръ муҳолифат мекунанд, ба маънои ибқоъи муҳолифати онон бо ақл ва шаръ аст ки иоънат бар он ва таъбан муҳолифат бо ақл ва шаръ шуморида мешавад (яъне агар фарз бигирем ки мусалмонон аз ҳокими золим дар мавриди муҳолиф бо ақл ва шаръ итоъат намекунанд ва танҳо ҳокимияти ӯро ибқоъ мекунанд, боз ҳам бар ҳилофи ақл ва шаръ амал

1. Ҳадид/ 25.

2. Нисоъ/ 82.

Мавонеси шинохт; Тақлид аз золимон (1)

мекунад; Чароки нафси ибқоӣ ҳокимияти ӯ мутамаккини сохтаи ӯ аз зулм аст ки иёнат бар зулм ва ҳаром шумурда мешавад); **Чунонки Худованд фармудааст:** ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾;¹ <<**Ва ба якдигар бар гуноҳ ва дароздастӣ кӯмак накунед**>>!² **Аз ин рӯ, инсоф он аст ки ҳурмати итоъат аз ҳокимони золим ва ибқоӣ ҳукумати онон, аз бадеҳиёти Ислом аст ки тасаввури он барои тасдиқи он кофӣ аст** (чароки вақте инсон мусалмон атрофи онро тасаввур мекунад ва табаъоти он ва мақосиди Исломо дар назар мегирад, бидуни таъаллуқ ба ҳурмати он ҳукм менамояд), **то чойе ки эътиқоди ба вучуби он, бо эътиқод ба вучуби ҳаром** (монанди вучуби зино ва дузди ва шурби хамр), **баробар аст; Чунонки олимтарин, солехтарин ва носехтарини мусалмонон дар замони худ** (аз саҳоба, тобеъин ва атбоъи тобеъин), **ба ин ҳукм воқиф буданд ва ба вучуби итоъат ва ибқоӣ ҳокимони золим бовар надоштанд, монанди Ҳусейн ибни Алӣ ибни Абӣ Толиб ки бинобар хабари мутавотири Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, саййиди ҷавонони аҳли биҳишт буд** (устозунал Мансур тавотури ин хабари машхуруро дар ҳамойиши китоб табйин фармуда ва аз он доништа мешавад ки аъмоли ин фарзанди Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам саҳиҳ будааст; Зеро касе ки аъмоли ӯ бо Қуръон ва суннат баробар нест наметавонад саййиди ҷавонони аҳли биҳишт бошад)² **ва бо ин васф, чони худ ва аҳли байташ** (ки зуррияти поки Расули Аллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам буданд) **ро** (дар соли 61 ҳиҷрӣ дар минтақаи Карбало) **дар хуруҷ бар ҳокими золим** (яъне Язид писари Муъовия ки фосиқ вале мутазоҳир ба Ислом буд) **фидо кард** (ба наҳве ки сар аз бадани шарифаш чудо карданд ва бадани шарифашро поюмоли сумми асбон сохтанд) **то усваи ҳасанас барои муслмонон бошад** (ки дар баробари ҳокими золим хомӯш нанишинанд ва барои тағйири ӯ ба по хезанд), **ҳар чанд бештари мусалмонон ки** (ба зоҳир пайравӣ суннат ва ҷамоъат ва дар воқеъ) **пайравӣ Умавиён буданд, ҳаргиз ба ақидаи ӯ**

1 . Моъида/ 2.

2 . Нигоҳ кун ба: Ибни абӣ Шейба, ал-Мусаннаф, ҷ 7, с 512; Муснади Аҳмад, ҷ 3, с 3, 62, 64 ва 82 ва ҷ 5, с 391; Сунани Ибни Моҷа, ҷ 1, с 44; Сунанул Тирмизӣ, ҷ 5, с 321 ва 326; Нисой, ал-Сунанул кубро, ҷ 5, с 50, 81, 95, 145, 148 ва 149; Ҳаму, Фазоъилул саҳобаҳ, с 20, 58 ва 76; Ҳаму, Хасоъису амирул муъминин, с 123; Муснади абӣ Яъло, ҷ 2, с 395; Саҳеҳи Ибни Ҳибон, ҷ 15, с 411, 412 ва 413; Ҳокими Нешобурӣ, ал-Мустадрок, ҷ 3, с 167; Табаронӣ, ал-Муъҷамул Авсат, ҷ 1, с 117 ва ҷ 2, с 347 ва ҷ 4, с 325 ва ҷ 5, с 243 ва ҷ 6, с 327; Ҳаму, ал-Муъҷамул Кабир, ҷ 3, с 35, 36, 37, 38, 39 ва 40; Ҳейсамӣ, Маҷмаъуз-завоъид, ҷ 9, с 182, 183, 184 ва 201. Ҳамчунин, барои огоҳӣ аз тавотури он, нигоҳ кун ба: Каттонӣ, Назмул мутаносир минал ҳадисул мутавотир, с 196.

Мавонези шинохт; Тақлид аз золимон (1)

дар ин бора гардан наниҳоданд (ва амдан аз ин рӯйкарди ӯ ки аз матни Ислом ва суннати ҷаддаш бархоста буд рӯй гирифтанд ва ба рӯйкарди муздурҳо ва тамаллуқ кунандагони ҳукуматҳои золим аҳз намуданд. Худованд моро аз раҳравони роҳи Ҳусейн ибни Алӣ қарор диҳад на аз раҳравони роҳи банӣ Умая ва банӣ Марвон).

(و السلام عليكم و رحمت الله)

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дар ин ҷо...

Сайтҳои...

Сайтҳои...

Сайтҳои...